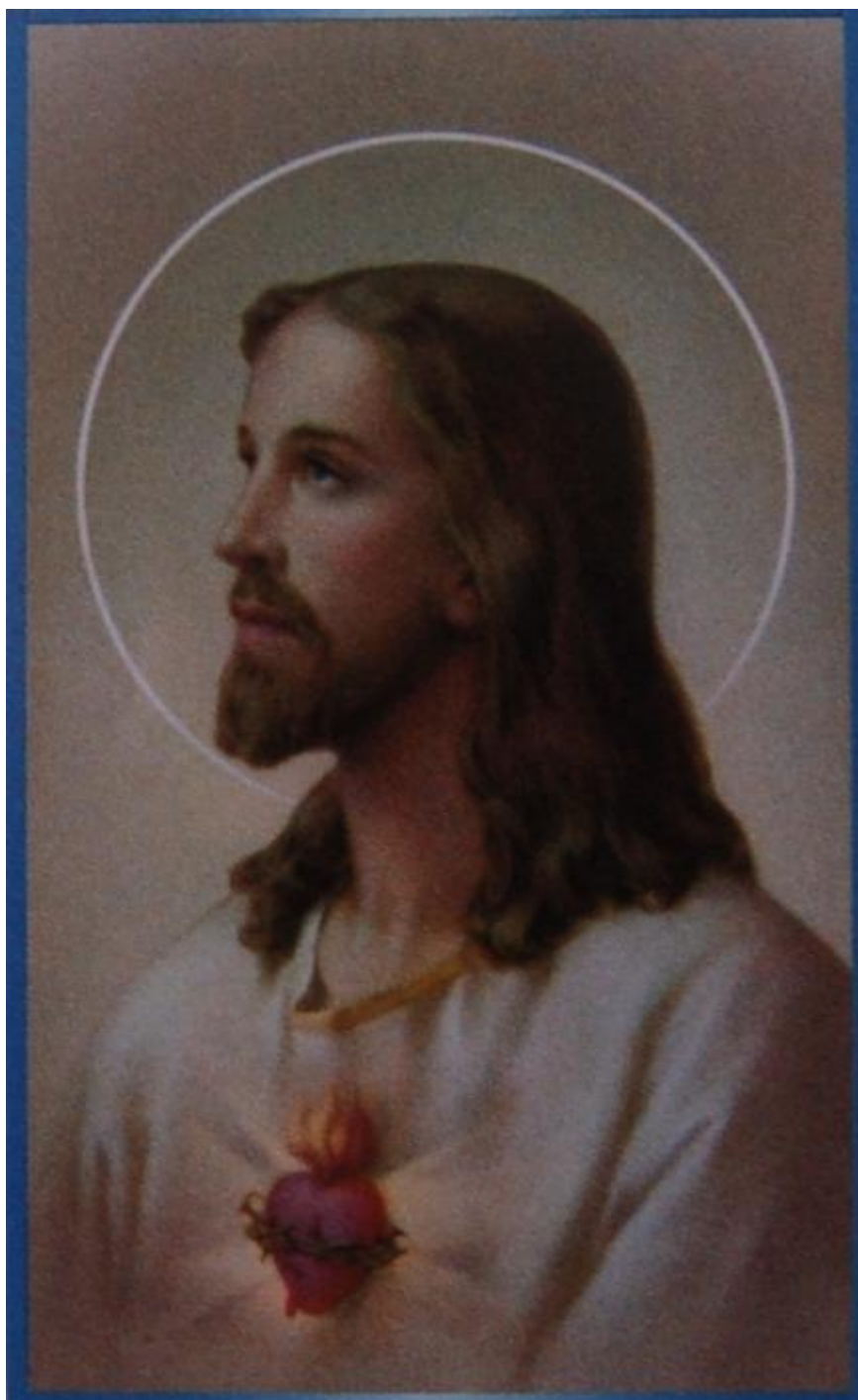


Znovuobjavená Eucharistia

„Keď Cirkev slávi Eucharistiu, pamiatku smrti a zmŕtvychvstania svojho Pána, táto ústredná udalosť spásy sa stáva reálne prítomná a uskutočňuje sa dielo nášho vykúpenia. Táto obeta je taká rozhodujúca pre spásu ľudského rodu, že ju Ježiš Kristus uskutočnil a vrátil sa k Otcovi až potom, keď nám zanechal prostriedok, ako mať na tejto obete účasť, akoby sme boli pri nej prítomní. Každý veriaci tak môže mať účasť na tomto dare a neprestajne čerpať z tohto prameňa duchovné ovocie“

(Ján Pavol II., Encyklika o Eucharistii 11).



Podľa mystických videní Cataliny (Kati) Rivas, bolívijskej stigmatičky, Pán Ježiš a Panna Mária túžia, aby sme sa naučili plodne sa zúčastňovať na najväčšej udalosti našej spásy, ktorá sa sprítomňuje počas svätej omše.

Niekoľko úryvkov z poznámok Cataliny:

Na sviatok Zvestovania, keď som vošla do kostola na svätú omšu, arcibiskup a kňazi už vychádzali zo sakristie. Panna Mária mi povedala jemným, sladkým, dievčenským hlasom: „Dnes je pre teba deň vyučovania. Chcem, aby si sa veľmi sústredila na to, čo prežiješ, pretože sa o to budeš deliť s celým ľudstvom.“ Prvou vecou, ktorá ma zaujala, bol chór krásnych hlasov, ktoré zneli v diaľke. Chvíľami sa hudba približovala, potom zase vzdalovala, podobne ako sa mení smer vetra. Arcibiskup začal svätú omšu a keď prišiel k úkonu kajúcnosti, Mária povedala: „Z hĺbky svojho srdca pros Pána, aby ti odpustil hriechy, ktorými si ho urazila. Takto budeš môcť mať plnú účasť na veľkom privilegii, ktorým je svätá omša.“ Uvažovala som: „Som predsa v stave milosti posväcujúcej, veď iba včera som sa vyspovedala.“ Panna Mária odpovedala: „Myslíš si, že od včera si neurazila Pána Ježiša? Ak chceš, môžem ti pripomenúť zopár situácií. (...) A ty hovoríš, že si nezranila Boha? Prišla si v poslednej chvíli, keď celebranti už prichádzali v sprievode k oltáru (...) a máš v úmysle zúčastniť sa na svätej omši bez predchádzajúcej prípravy... Prečo všetci prichádzate na poslednú chvíľu? Je potrebné prísť skôr a v modlitbe prosiť Pána, aby zoslal, aby zoslal svojho Ducha Svätého, aby vás mohol obdať pokojom a očistiť od ducha tohto sveta, od vašich úzkostí, problémov a roztržitosti. On vás robí schopnými prežiť do hĺbky tú svätú chvíľu. (...) Veď je to ten najväčší zázrak. Prišli ste prežívať chvíľu, keď najvyšší Boh dáva svoj najväčší dar a vy to neviete doceniť.“

Pretože bol sviatok kostolom zaznelo Sláva Bohu na výsostiach. Panna Mária mi povedala: „Chváľ a zveľuj z celého srdca Najsvätejšiu Trojicu a vyznaj, že ty si jedným z jej stvorení.“

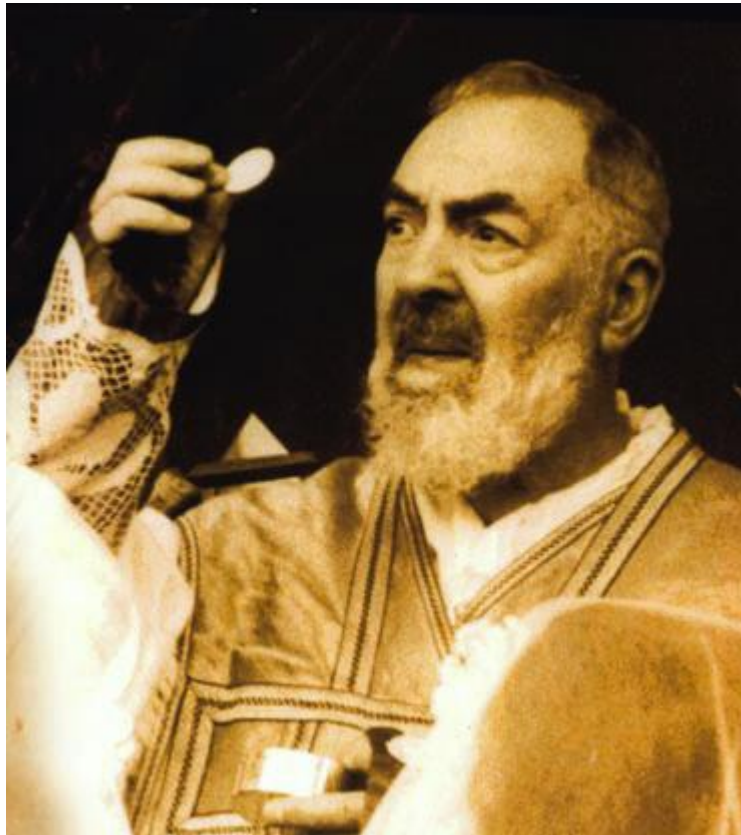
Nadišla chvíľa bohoslužby slova a Mária mi kázala zopakovať: „Pane, dnes chcem počúvať tvoje slovo, aby prinieslo vo mne bohatú úrodu. Prosím, aby Duch Svätý očistil vnútro môjho srdca, aby tvoje slovo vzrastalo a rozvíjalo sa v ňom.“ Potom najsvätejšia Panna povedala: „Chcem, aby si sledovala čítania aj homíliu. Pamätaj na to, čo hovorí Písmo, že Božie slovo sa nevracia späť, pokiaľ nevykoná svoju prácu. Ak budeš pozorne počúvať, časť z toho, čo budeš počuť, zostane v tebe. Musíš sa snažiť počas celého dňa privolávať tie slová, ktoré sa dotkli tvojho vnútra. Niekedy to môžu byť dva verše, niekedy celé evanjelium a niekedy možno iba jedno slovo. Vychutnávaj si ho počas zvyšku dňa a ono sa stane tvojou súčasťou. Život sa zmení, ak dovolíme, aby nás Božie slovo premieňalo.“ O chvíľu neskôr bolo obetovanie a Panna Mária povedala: „Modli sa takto: Pane, obetujem sa ti celá, taká, aká som, všetko, čo mám a čím vládzem. Všetko vkladám do tvojich rúk. Všemohúci Bože, premeň ma pre zásluhy tvojho Syna. Prosím ťa za svoju rodinu, dobrodincov, za všetkých našich neprajníkov, za tých, ktorí sa zverili do mojich modlitieb.“

Náhle z lavíc začali vstávať nejaké postavy, ktoré som predtým nevidela. Vyzeralo to tak, akoby z tesnej blízkosti každého človeka prítomného v katedrále vyšla iná osoba a behom chvíle sa kostol zaplnil mladými, krásnymi ľuďmi. Oblečení boli do bieleho skvejúceho sa odevu. Všetci smerovali do hlavnej lode a potom išli smerom k oltáru. Panna Mária povedala: „Pozri. To sú anjeli strážcovia tých všetkých ľudí, prítomných v tomto kostole. Práve teraz tvoj anjel strážca nesie tvoje dary a prosby pred Pánov oltár.“ Mali krásne, no nie dievčenské črty tváre, ich postava, telesná konštrukcia aj ruky boli mužské, ich chodidlá sa nedotýkali zeme. Časť z nich niesla akoby zlatú misku s niečím, čo vyžarovalo čisté, zlaté svetlo. Najsvätejšia Panna povedala: „To sú anjeli strážni tých ľudí, ktorí obetujú svätú

omšu na veľa úmyslov a ktorí si uvedomujú, čo znamená táto oslava. Oni majú čo obetovať Pánovi. Obetuj seba v tejto chvíli (...). Odovzdaj svoje žiale, utrpenia, nádeje, smútky, radosti, prosby. Pamätaj na to, že svätá omša má nekonečnú hodnotu. Preto buď štedrá v obetovaní aj v prosbách.“ Za prvými anjelmi nasledovali ďalší, ktorí mali prázdne ruky. Panna Mária povedala: „To sú anjeli strážcovia tých ľudí, ktorí sú tu, ale nikdy nič neobetujú. Nezaujímajú ich prežívanie každého okamihu svätej omše a nemajú nijaký dar, ktorý by priniesli pred Pánov oltár.“ Na konci sprievodu išli anjeli, ktorí boli dosť smutní, s rukami zloženými na modlitbu, ale so sklopeným zrakom. „To sú anjeli strážni tých ľudí, ale ktorí prišli z povinnosti, bez túžby zúčastniť sa na svätej omši. Anjeli idú ďalej smutní, pretože okrem vlastných modlitieb nemajú čo položiť na oltár. Nezarmucuj svojho anjela strážcu. Vyprosuj veľa, avšak nielen pre seba, ale aj pre druhých. Pamätaj, že Pánovi sa najväčšmi páči tá obeta, keď obetuješ seba samu ako celopalnú obeť, aby ťa Ježiš mohol svojimi zásluhami premeniť. Môžeš obetovať Pánovi niečo, čo je tvoje? Iba ničotu a hriech. Otcovi sa páčia obeť spojené s Ježišovými zásluhami.“ Na konci prefácie, keď veriaci recitovali Svätý, Svätý, Svätý..., všetko, čo bolo za chrptom celebrantov, zmizlo. Po ľavej strane arcibiskupa sa zjavili tisíce anjelov. Mali oblečené tuniky biele ako kňazské rúcha a miništrantské oblečenie. Všetci si kľakli, ruky mali zložené a skláňali hlavy na Božiu oslavu. Bolo počuť peknú hudbu a akoby množstvo chórov s rozličnými hlasmi spievali spolu s ľuďmi: Svätý, Svätý, Svätý...

Nastala chvíľa premenenia, zázrak nad zázrakmi. Za arcibiskupom sa zjavil zástup ľudí. Všetci mali rovnaké tuniky, ale v pastelových farbách. Ich tváre žiarili plné radosti. Niekomu by sa mohlo zdať (neviem povedať prečo), že to boli ľudia v rôznom veku, ale ich tváre žiarili šťastím a boli bez vrások. Kľáčali tak ako pri speve Svätý, Svätý, Svätý... Panna Mária povedala: „To sú všetci svätí a blahoslavení. Medzi nimi sú duše tvojich príbuzných, ktorí sa už tešia z pohľadu na Boha.“ Potom som uvidela Pannu Máriu po pravej strane arcibiskupa, krok za celebrantom. Ľahko sa vznášala kúsok nad podlahou, kľáčala a oblečené mala svetlé, priezračné šaty, no zároveň trblietavé ako krištáľovo čistá voda. Najsvätejšia Panna so zloženými rukami hľadela sústredene a s úctou na celebranta. Odtiaľ ku mne hovorila, ale ticho, priamo do srdca, bez toho, aby sa na mňa pozerala: „Si prekvapená, že stojím za arcibiskupom, však? Tak je to správne. (...) Pri všetkej láske, akou ma môj Syn miluje, mi nikdy nedal takú dôstojnosť, akou obdaril kňazov – dar kňazstva na každodenné sprítomňovanie zázraku Eucharistie. Preto mám hlbokú úctu voči kňazom i k zázraku, ktorý Boh skrze ich službu koná. To ma vlastne núti tu za nimi pokľaknúť.“ Pred oltárom sa objavili sivé tieň ľudia so zdvihnutými rukami. Panna Mária povedala: „To sú blažené duše z očístca, ktoré čakajú na vaše modlitby, aby sa skončilo očisťovanie. Neprestávajú sa za nich modliť. Oni sa modlia za vás, ale nemôžu sa modliť za seba. Vy sa máte za nich modliť, aby sa dostali z očístca, aby mohli byť s Bohom a večne sa tešiť z jeho prítomnosti.“ Panna Mária dodala: „Teraz vidíš, že celý čas som tu. Ľudia chodia na púte, hľadajú miesta, kde som sa zjavila. Je to dobré pre milosti, ktoré tam dostanú. Avšak pri nijakom zjavení, na nijakom inom mieste nie som viac prítomná ako pri svätej omši. Vždy ma nájdeš pri oltári, kde sa slávi Eucharistia. S anjelmi zotrávam pred bohostánkom, pretože vždy som s Ježišom.“ Keď som videla tú krásnu tvár Matky a všetkých ostatných s premenenými tvármi, zloženými rukami, čakajúcimi na zázrak, ktorý sa neustále opakuje, cítila som sa ako v nebi. „Predstav si, že sú ľudia, ktorí sa v tejto chvíli rozptyľujú rozprávaním. Ťažko sa mi to hovorí, ale veľa ľudí stojí so založenými rukami akoby vzdávali úctu seberovnému. Povedz všetkým ľuďom, že človek nie je nikdy viac človekom ako vtedy, keď padne pred Bohom na kolená,“ dodala Panna Mária. Celebrant vyslovil slová premenenia. Hoci mal normálnu postavu, náhle začal rásť, naplnilo ho nadprirodzené svetlo, ktoré ho úplne obklopilo a okolo tváre zosilnelo. Preto som nemohla vidieť črty jeho tváre. Keď zodvihol hostiu, uvidela

som jeho ruky. Na ich vrchnej strane mal nejaké znaky, ktoré začali vyžarovať svetlo. To bol Ježiš! Hostia sa začala zväčšovať a ukázala sa na nej zázračná Ježišova tvár, ktorá hľadela na svoj ľud. Inštinktívne som chcela skloniť hlavu, ale Panna Mária mi povedala: „Nepozerať dolu, pozdvihni svoj zrak a kontempluj ho. Zahľad sa na neho a modli sa fatimskú modlitbu: Pane, verím ti, klaniam sa ti, dôverujem ti a milujem ťa. Prosím o odpustenie pre tých, ktorí ti neveria, neklaňajú sa ti, nedôverujú ti a nemilujú ťa. (...) Teraz mu povedz, ako veľmi ho miluješ, a vzdaj úctu Kráľovi kráľov.“ Zdalo sa mi, že som bola jediná, na ktorú sa pozeral z veľkej hostie, ale pochopila som, že takto s bezhraničnou láskou sa pozerá na každého. Celebrant položil hostiu na oltár a hneď nadobudol normálne rozmery. Keď vyslovil slová premenenia vína, zjavil sa jas a steny aj strop zmizli. Odrazu som videla vo vzduchu zaveseného ukrižovaného Ježiša. Bola som pripravená kontemplovať jeho tvár, prebodnuté ruky a dokaličené telo. Na prsiach na pravej strane mal ranu, z ktorej smerom doľava vytekala krv, a čosi, čo pripomínalo vodu a bolo lesklé, vytekalo smerom doprava. Vyzeralo to ako pramene svetla, ktoré spočívali na veriach. Vtedy Panna Mária povedala: „To je zázrak nad zázrakmi. Už som ti povedala, že Pán nie je obmedzený ani časom, ani miestom. Počas premenenia je celé zhromaždenie prenesené na Kalváriu do momentu Ježišovho ukrižovania.“



Keď sme sa mali modliť Otče náš, Ježiš sa ku mne prvý raz prihovril: „Počkaj, chcem, aby si sa modlila z najhlbšieho vnútra, ako len môžeš. Spomeň si na ľudí, ktorí ťa v živote najväčšmi zranili, spôsobili ti krivdu, objím ich v srdci a povedz im: ‚V mene Ježiša Krista vám odpúšťam, žite v pokoji. V Ježišovom mene prosím, aby ste aj vy mne odpustili a želali mi pokoj.‘ Ak si ten človek zaslúži pokoj, dostane ho a bude sa lepšie cítiť. Ak nie je schopný sa naň otvoriť, pokoj sa vráti do tvojho srdca. Ale nechcem, aby si prijímala alebo darovala pokoj, ak nie si schopná najprv ty odpustiť a zakúsiť pokoj vo svojom srdci. Rozmýšľaj, čo robíš,“ povedal mi Pán Ježiš. „V modlitbe Otče náš hovoríš: ‚Odpusť nám naše viny, ako i my

odpúšťame svojim vinníkom.‘ Ak vieš odpustiť, ale nemôžeš zabudnúť – a koľko ľudí sa tak modlí –, dávaš podmienky Božiemu odpusteniu. Vlastne hovoríš: Odpusti mi len tak, ako som ja schopná odpustiť, ale nie viac.“

Arcibiskup povedal: „Daruj nám pokoj a jednotu“ a potom „Pokoj Pánov nech je vždy s vami.“ Odrazu som zbadala, že medzi ľuďmi, ktorí si dávali znak pokoja, bolo veľmi silné svetlo. V tom svetle bol Ježiš a skutočne som pocítila stisnutie ruky. To on mi stisol ruku a dal mi svoj pokoj, lebo v tej chvíli som bola schopná odpustiť a vyhodiť zo svojho srdca hnev voči ľuďom. Ježiš túži rozdávať svoju radosť, stisnúť nám ruku a darovať nám svoj pokoj.

Nastala chvíľa svätého prijímania kňazov. Keď prijímal arcibiskup, Panna Mária povedala: „Hovor so mnou: Pane, žehnaj kňazov, pomáhaj im, očisťuj ich, miluj ich, staraj sa o nich a posilňuj ich svojou láskou.“

Ľudia vychádzali z lavíc a pristupovali k svätému prijímaniu. Nastala chvíľa veľkého stretnutia. Pán mi povedal: „Chvíľu počkaj, chcem, aby si niečo videla.“ Vnútorný hlas mi kázal upriamiť zrak na konkrétneho človeka, ktorý bol pred svätou omšou na spovedi. Keď mu kňaz položil hostiu na jazyk, jas svetla, podobný čistému zlatu prežiaril celú túto osobu – najprv plecia, potom ju obkolesil aj zozadu okolo ramien až po vrch hlavy. Pán mi povedal: „Hľa, takto sa teším a objímam duše, ktoré ma prichádzajú prijať s čistým srdcom.“ Ježišov hlas bol hlasom šťastného človeka. Keď som išla na sväté prijímanie ja, povedal mi: „Posledná večera bola chvíľou mojej najväčšej blízkosti s ľuďmi, keď som ustanovil niečo, čo mohlo v ľudských očiach vyzeráť ako šialenstvo – stal som sa vážňom lásky, ustanovil som Eucharistiu. Chcel som zostať s vami do konca sveta, pretože moja láska nemohla dovoliť, aby ste zostali sirotami vy, ktorých milujem väčšmi ako vlastný život.“

Keď som sa vrátila na svoje miesto a kľakla som si, Pán mi povedal: „Počúvaj!“ O chvíľu som počula modlitbu ženy, ktorá sedela pred mnou a tiež prijala Eucharistiu. Ježiš povedal smutným hlasom: „Začula si jej modlitbu? Ani raz nepovedala, že ma miluje. Ani raz nepoďakovala za ten dar, že som znížil svoje božstvo do jej biedneho človečenstva, aby som ju mohol pritiahnuť k sebe. Ani raz nepovedala: Ďakujem ti, Pane. Boli to litánie prosieb. Modlia sa tak skoro všetci, ktorí ma prijímajú. Z lásky som zomrel a vstal z mŕtvych. Z láskou čakám na každého z vás a z lásky zostávam s vami (...). Ale vy si nič nerobíte z toho, že potrebujem vašu lásku. Zapamätajte si, že v tejto vznešenej chvíli som pre duše zobrákom lásky.“

Keď mal celebrant udeliť požehnanie, Panna Mária povedala: „Buď pozorná a rozmýšľaj (...). Namiesto znaku kríža robíš akýsi ledaboly úkon. Môže to byť posledné požehnanie, ktoré z rúk kňaza dostaneš. Keď vychádzaš z kostola, nevieš, kedy zomrieš. Nevieš, či budeš mať ešte možnosť prijať požehnanie kňaza. Tieto posvätené ruky ti dávajú požehnanie v mene Najsvätejšej Trojice. Preto rob znak kríža s úctou, ako keby mal byť posledný v tvojom živote.“

Ježiš ma prosil, aby som niekoľko minút po svätej omši zostala s ním. Povedal: „Po skončení svätej omše neodchádzaj hneď, ale zostaň chvíľu v mojej prítomnosti, teš sa z nej a dopraj aj mne tešiť sa z tvojej.“ Opýtala som sa: „Pane, ako dlho zostávaš s nami po svätom prijímaní?“ Odpovedal: „Tak dlho, ako ty chceš zostať so mnou. Ak sa budeš so mnou rozprávať celý deň, budeš sa ku mne vracáť pri plnení svojich povinností, budem ňa počúvať. Ja som stále s tebou, len ty ma opúšťaš. Po svätej omši odchádzaš a myslíš si, že si si splnila povinnosť. Nemyslíš na to, že by som chcel s tebou zdieľať tvoj rodinný život, aspoň v nedeľu. (...) Viem všetko. Poznám aj najväčšie tajomstvá a úmysly ľudských srdc. Teším sa však, keď mi hovoríš o svojom živote, keď mi dovoľíš byť členom rodiny a najbližším priateľom. Koľko milostí človek stráca, keď mi nedá miesto vo svojom živote!“

Ďalej mi Ježiš povedal: „Musíte žiť ušľachtilo ako anjeli a archanjeli, lebo oni nemajú radosť z prijímania mňa ako pokrmu, ako to môžete vy. Oni pijú len kvapky

z prameňa, ale vy, ktorí máte milosť prijímať ma, máte celý oceán.“ Pán mi s bolesťou povedal aj o inej veci, dotýkajúcej sa ľudí, ktorí ho prijímajú len zo zvyku. Zvyk spôsobuje, že niektorí ľudia sú takí ľahostajní, že nemajú čo pri prijímaní Ježišovi povedať. Povedal mi aj to, že mnoho zasvätených osôb stratilo svoj zápal lásky k Pánovi a svoje povolanie berú ako zamestnanie. Potom Ježiš hovoril o plodoch, ktoré prináša každé prijatie Eucharistie. Sú aj takí ľudia, ktorí prijímajú Pána každodenne, trávajú veľa času na modlitbe, majú veľa činností, ale napriek tomu sa ich život nemení. Dary prijímané v Eucharistii musia priniesť ovocie obrátenia, ktoré sa má prejavíť v postojoch a skutkoch milosrdenstva k bratom a sestrám.

Catalina, laická misionárka eucharistického Srdca Ježišovho

